

1. Čekal jsem sám u rozcestí cest,  
v kapse tabák, vítr a prach,  
v duši spáleniště jak po bitvě pláň  
a v očích slzy, co spí na řasách.  
Já tolik věřil, že lidi jsou fér  
a vlastně byl jsem poslední,  
poslední mohykán, co líže se z ran,  
když srdce náhle zlobou zkamení.

G                      Emi7                      D D4/6 D D4/6

R: Začaruj, můj anděli, veksl přehoď,  
ať můžem dojít tam, kde jsme chtěli být.

G                      Emi7                      D D4/6 D D4/6

Z přístavu nám dávno vyplula loď,  
lod' jménem láska a co víc můžeš mít, můžeš mít.  
Jen hořící šíp ti zasvítíl tmou,  
to já ho tenkrát vystřelil,  
abych dostal, co chci a tebe snad měl,  
stejnou jak dřív, tak nač bych tě bil.  
Víš, zlo seje zlo a může se stát,  
že se to vrátí jednou zpět,  
už dobře to vím, že odejdeš s ním,  
z tvé náruče jak orel jsem zas vzlét.

R: